

Z a d u s z k i

Snują się ludzie jak cienie
Wśród grobów w alejkach cmentarnych,
Światełka pamięci migocą
Jak dusze kochanych umarłych.

Zmrok wczesny zapada i tylko
Wśród mogił słycać błaganie,
Ulituj się nad zmarłymi,
Daj odpoczynek im Panie!

W ten jeden szczególny dzień w roku
W głębokiej zadumie tonę,
Wspominam tych, co odeszli
I miłość w mym sercu płonie.

Ich twarze stają jak żywe,
Widzę ich duszy oczyma,
Słyszę ich głosy, ich słowa,
Płaczę, że już ich nie ma.

W ten jeden szczególny wieczór
Gdy niebo z ziemią się łączy,
Wierzę, że oni są z nami,
Że śmierć nas nie może rozłączyć.